C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r/p-204/25 Judecătoria Bălți sediul Central

Judecător Igor Mozgovoi

D E C I Z I E
În numele Legii

29 august 2025 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord

În componenţă:
Preşedintele de şedinţă Ion Talpa
Judecători Ecaterina Arseni, Cristina Prisacari
Grefier Mihail Zabureanîi
Cu participarea:
Procurorului Natalia Bordei
Avocatului Ina Cepoi

a judecat în ordine de recurs, în şedinţă publică, recursul avocatului Cepoi Ina în interesele inculpatului Ghidin Stanislav, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 15 august 2025, privind admiterea demersului procurorului în Procuratura Bălți, Oficiul Principal, Cebanciuc Violeta și prelungirea măsurii preventive – arestarea preventivă pe un termen de 30 zile, cu eliberarea mandatului judecătoresc în privinţa inculpatului:

Ghidin Stanislav *****, născut la *****, IDNP *****, originar din *****, domiciliat *****, studii medii, neangajat în câmpul muncii, anterior condamnat,

ce se învinuiește în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal,

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă :

Potrivit materialelor cauzei penale, inculpatul Ghidin Stanislav se învinueşte de către organul de urmărire penală că, la 25 aprilie 2025, aflîndu-se în mun. Bălţi, str. Alexandru cel Bun 1, acţionînd cu intenţie criminală spre sustragerea prin

escrocherie, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, dorind survenirea consecinţelor, fiind ghidat de persoane neidentificate de organul de urmărire penală, facînd legătură telefonică cu partea vătămată Braguta Maria, inducînd-o în eroare pe ultima sub pretextul că, cineva încearcă să efectuieze operaţiuni nesancţionate de pe contul bancar al BC „MICB" SA, pe numele Braguţa Maria, prin abuz de încredere şi inducere în eroare a obţinut de la partea vătămată parola de acces neautorizat la contul cardului ultimei, unde se aflau mijloace băneşti şi a retras de la BC „Moldinconbank" suma de 8000 lei, tot la aceiaşi dată de 25 aprilie 2025, efectuînd mai multe opraţiuni frauduloase prezentând datele contului de pe cardul părţii vătămate, a obţinut ilegal 3 telefoane mobile iPhone 16 Pro Max 256GB Naturat Titanium S/N: *****; iPhone 16 Pro Max 256GB Desert Titanium S/N: *****; iPhone 16 Pro 256GB Black Titanium S/N: *****, intrând în posesia acestor bunuri, cauzîndu-i astfel părţii vătămate un prejudiciu în valoare totală de 87 296 lei.

Astfel, potrivit acuzaţiei formulate de procuror, prin acţiunile sale intenţionate, Ghidin Stanislav a săvîrşit infracţiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu următoarele semne ale infracţiunii: escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere si inducere în eroare, săvîrsită de două sau mai multe persoane.

La 26 iunie 2025 Ghidin Stanislav a fost reţinut în temeiul art. 166 Cod de procedură penală.

Prin încheierea Judecătoriei Bălţi sediul Central din 23.07.2025 în privinţa inculpatului Ghidin Stanislav a fost prelungită măsura preventivă arest preventiv pe termen de 30 zile, adică pînă la 25.08.2025, orele 07.25.

La 12.08.2025 procuror a fost înaintat demers privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privinţa inculpatului Ghidin Stanislav, pe un termen de 30 de zile.

Prin încheierea Judecătoriei Bălţi, sediul Central din 15.08.2025 în privinţa inculpatului Ghidin Stanislav a fost prelungită măsura preventivă arest preventiv pe termen de 30 zile, începând cu 25.08.2025 orele 07.25 până la 24.09.2025, orele 07.25.

Împotriva încheierii și mandatului judecătoresc a declarat recurs avocatul Cepoi Ina în interesele inculpatului Ghidin Stanislav, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii, pe cauza penală împotriva lui Ghidin Stanislav, cu privire la măsura preventivă, cu schimbarea măsurii preventive din arest în arest la domiciliu.

În motivarea cerințelor recursului a invocat următoarele argumente:

- Temeiurile care motivează posibilitatea plasării în arest a învinuitului Ghidin Stanislav. În cadrul urmării penale, la etapa actuală, s-au întreprins practic toate acţiunile de urmărire penală, iar în acest sens se reţine diminuarea acţionării

riscurilor invocate anterior, astfel că, la moment, prin aplicarea arestului în privinţa lui Ghidin Stanislav se va asigura comportamentul respectiv al bănuitului, învinuitului, inculpatului, în scopul desfăşurării normale a procesului penal.

- Situaţie ce nu putea fi reţinută în lipsa unei baze probante, fiind un temei declarativ invocat de partea acuzării.

- Alegaţie cu care nu sunt de acord în situaţia în care ultimul urmează să colaboreze să explice cu lux de amănunte cele intimplate. Careva probe în sensul eventualei probabilităţi de influenţare a martorilor nu persită în situaţia descrisă supra. Invocarea riscurilor de către procuror nu a fost probat prin nimic.

- Instanţa de judecată la rândul sau, la fel a invocat prezenţa riscurilor fără a-şi argumenta decizia, nefăcând trimitere la nicio probă care ar justifica invocarea riscurilor respective.

- Invocarea riscului că Ghidin Stanslav ar putea să se eschiveze de la urmărirea penală este unul formal. Or, probe în acest sens procurorul n-a prezentat, iar instanţa nu a motivat cum se probeaza respectivul risc.

- Învinuitul Ghidin Stanislav nu intenţionează să se ascundă de organul de urmărire penală şi nici nu doreşte să întreprindă careva acţiuni care ar împiedica aflarea adevărului în acestă cauză.

- Justificarea detentiei: Existenta probelor ce demonstrează cu certitudine participarea învinuitului la săvârşirea infracţiunii prevăzute de articolul 326 al. 1 din Codul penal şi a temeiurilor care permit de a formula concluzia, că aceasta din urmă ar putea să se ascundă de a se prezenta în faţa organului de urmărire penală şi a instanţei, să împiedice la stabilirea adevărului pe cauză sau să comită alte infracţiuni.

- Aflându-se în libertate ar fi în stare să influenţeze participanţii procesului penal, circumstanţe care s-ar răsfrânge negativ asupra urmăririi penale şi examinării cauzei în fond.

- Şi această alegaţie este lipsită de suport probant şi constituie nu altceva decât un temei invocat pur declarativ, deoarece Ghidin Stanislav nu cunoaşte pe deţinătoarea de card şi aflându-se în arest la domiciliu nu ştim cum ar putea influenţa părţile pe care nu le cunoaşte.

Riscul eschivării şi riscul influenţării martorilor. Persistă la moment riscul că invinuitul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală şi să influenţeze martorii pe caz. Probabilitatea aplicării faţă de el a unei pedepse severe l-ar putea incita de a se eschiva de la urmărirea penală, ceea ce s-ar putea răsfrânge negativ asupra cursului normal al urmăririi penale.

- Alegaţie, care nu corespunde circumstanţelor reale ale cauzei, situaţie în care constat că acest risc expus este contrar exigenţelor prevăzute de art.5 alin. (l) lit. c) din Convenţia Pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, adoptată la Roma la 04.11.1950, precum şi cele prevăzute în art.

175 alin. (2), 176 alin. (l) din Codul de procedură penală, adică aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv ar avea drept scop împiedicarea învinuitului să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, de a persecuta orice acţiuni îndreptate la împiedicarea stabilirii adevărului şi comiterii altor infracţiuni.

- Ineficienţa măsurilor preventive mai puţin severe. Potrivit prevederilor art.175 al. (3) din Codul de procedură penală, faţă de persoana învinuită poate fi aplicată una din următoarele măsuri preventive: obligarea de a nu părăsi localitatea, obligarea de a nu părăsi ţara, garanţia personală, garanţia unei organizaţii, ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport, transmiterea sub supraveghere a militarului, transmiterea sub supraveghere a minorului, liberarea provizorie sub control judiciar, liberarea provizorie pe cauţiune, arestarea la domiciliu, arestarea preventivă.

- Reieşind din cumulul circumstanţelor de fapt stabilite cu privire la caracterul infracţional al faptelor imputate învinuitului ,precum şi referitoare la personalitatea acestuia din urmă, ajung la concluzia cu privire la ineficienţa altor măsuri preventive decât arestul, care este unica măsură preventivă de natură să asigure buna desfăşurare a procesului penal, asigurarea executării sentinţei şi să prevină riscul eschivării.Ipoteză invocată la nivel formal , in situaţia in care nu a fost demonstrată şi nici argumentată prin probe in fapt şi in drept ineficienţa altor măsuri preventive.

- Evaluarea principiului disproporţionalităţii. Potrivit prevederilor din Codul de procedură penală, la soluţionarea chestiunii privind necesitatea aplicarea măsurii preventive, inclusiv sub formă de arest preventiv, procurorul şi instanţa de judecată, sunt obligate să ia în considerare următoarele criterii complementare: 1. caracterul şi gradul prejudiciabil al faptei incriminate; 2. personalitatea acuzatului; 3. vârsta şi starea sănătăţii lui; 4. ocupaţia acestuia; 5. situaţia familială şi prezenţa persoanelor la întreţinere; 6. starea lui materială; 7. prezenţa unui loc permanent de trai; 8. alte circumstanţe esenţiale.

- Principiu care fără echivoc este incălcat, în situaţia în care atît la audierea clientului în calitate de invinuit, cît şi de instanţa de judecată în cadrul şedinţei de judecată au fost constatate următoarele aspecte: -Are loc de trai permanent; -Are familie; -Are domiciliu stabil pe teritoriul RM, -Are doar bunică, -Părinţii fiind decedaţi.

- În circumstanţele supra descrise, este de reţinut că procurorul nu a invocat careva motive plauzibile şi pe deplin argumentate privind necesitatea aplicării arestului.

- Este necesar a scoate în evidenţă faptul că în sensul enunţării de către procuror a argumentelor invocate în favoarea aplicării în privinţa învinuitului a măsurii preventive sub formă de arest, nu au fost aduse probe suficiente şi necesare în vederea demonstrării depline. Prin urmare, cele expuse de către partea acuzării

constituie afirmaţii generale, de şablon şi mai cu seamă declarative, a riscurilor presupuse.

- Argumentele părţii acuzării privind riscul eschivării de la prezenţa în faţa organului de urmărire penală şi judecată şi riscul privind împiedicarea bunei desfăşurări a justiţiei, considerăm, la fel, sunt neîntemeiate, or ultimul fiind reţinut nu a opus rezistenţă, la fel are loc permament de trai, imobile în afara teritoriului RM nu are, ce înlătură riscul de părăsire a teritoriului RM, nu este cetăţean al altui stat, părinţii îi sunt decedaţi şi o are pe bunica numai. Este dispus de a participa la oricare din acţiunile de urmărire penală, fapt ce diminuează la minimum riscul eschivării. Instanţa de judecată a considerat că măsura preventivă sub formă de arest în privinţa învinuitului este determinată de caracterul social periculos al faptelor imputate, de faptul că pe caz sunt prezente riscurile ce impun privarea de libertate a învinuitului şi anume, există riscul eschivării persoanei de la judecată; riscul eschivării de la organul de urmărire penală şi judecată; riscul de a comite noi infracţiuni; riscul de a împiedica buna desfăşurare a urmăririi penale şi aflarea adevărului.

- Gravitatea infracţiunii, nu poate constitui unicul temei de arest, fapt probat şi prin hotărârile de la CEDO (cauza Şarban împotriva Moldovei din 04.10.2005), de asemenea, (cauza Boicenco contra Moldovei din 11.07.2006), din contextul acestor hotărâri s-a reţinut că o persoană nu poate fi reţinută sau arestată preventiv pe motivul gravităţii infracţiunii, prin ce se încalcă art. 5, din CEDO „Dreptul la libertate şi siguranţă”.

- Cu precădere la aplicarea măsurii preventive sub formă de arest, urmează a se respecta prioritar, principiul umanismului. Astfel, stabilirea unei anumite măsuri preventive, urmează a fi efectuată, prin prisma luării în calcul a criteriilor complementare, ce motivează aplicarea măsurii preventive.

- În urma celor enunţate, menţionează, că din momentul reţinerii şi până la ziua actuală Ghidin Stanislav dă acordul să dea declaraţii şi vrea să afle adevărul.

- Cu referire la articolul 195 CPP RM privind înlocuirea, revocarea sau încetarea de drept a măsurii preventive, dacă infracţiunea are toate trăsăturile unui eveniment unic, care se califică în baza unei singure norme a legii penale, este inacceptabil să se încerce justificarea arestării sau prelungirii arestării invocîndu-se riscul comiterii altor infracţiuni.

Inculpatul Ghidin Stanislav și avocatul Cepoi Ina în ședința instanței de recurs au pledat pentru admiterea cerințelor formulate în recurs pe motivele invocate.

În ședința instanței de recurs, procurorul participant a pledat pentru respingerea recursului declarat de către avocat ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a încheierii și mandatului judecătoresc.

Verificând cerințele formulate de recurent în raport cu materialele cauzei puse la dispoziția instanței de recurs, ascultând pledoariile părților, Colegiul va dispune respingerea recursului ca nefondat, păstrând neschimbată soluția instanței de fond.

În motivare, Colegiul reiterează dispozițiile art. 5 pct. 1 lit. c) al Convenției Europene a Drepturilor Omului din 04.11.1950 potrivit cărora: nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția dacă urmează a fi adus în fața autorității judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a se bănui că a săvârșit o infracțiune sau când există motive temeinice ale necesității de a-l împiedica să săvârșească o infracțiune sau să fugă după săvârșirea ei.

În cauza Vasiliciuc v. Republica Moldova (hot. din 02.05.2017) CEDO a reamintit că articolul 5 al Convenției, coroborat cu articolele 2, 3 și 4, protejează securitatea fizică a persoanei. Scopul său principal este să împiedice privarea arbitrară sau nejustificată de libertate. Nici o privare de libertate nu este compatibilă cu Convenția, decât dacă este legală. Expresiile „legal” și „în conformitate cu procedura prevăzută de lege” din articolul 5 § 1 al Convenției referindu-se în esență, la dreptul național și precizează obligația autorităților de a se conforma cu normele juridice de fond și de procedură. Or, atunci când este în discuție o chestiune atât de importantă precum dreptul la libertate, autoritățile naționale trebuie să demonstreze în mod convingător caracterul necesar al detenției.

Înlăturarea temporară a învinuitului, inculpatului de societate, cu plasarea lui în arest preventiv, este ghidată cumulativ de criteriile nominalizate mai sus, reieșind din faptul, că persoana învinuită de comiterea unei crime trebuie întotdeauna să fie eliberată în cursul procedurii, dacă statul nu poate arăta, că sunt motive pertinente şi suficiente să justifice detenția continuă, astfel ca nici o privațiune de libertate să nu se bazeze pe impresii, intuiție, o simplă asociere de idei sau de prejudecăți (etnice, religioase sau de altă natură), indiferent de valoarea lor, în calitate de indiciu al participării unei persoane la comiterea unei infracțiuni (hot. Svetoslav Hristov c. Bulgariei).

Potrivit pct. 3 a Recomandării nr. (80) 11 a Comitetului de Miniştri a Consiliului Europei, detenția provizorie nu poate fi ordonată decât dacă persoana în cauză este bănuită de comiterea unei infracțiuni şi sunt motive serioase de a se crede, că există unul sau mai multe dintre următoarele pericole: cel de fugă, cel de obstrucționare a justiției, ori acela ca acuzatul să nu comită o nouă infracțiune gravă.

În conformitate cu art. 25 alin. (4) din Constituţia Republicii Moldova, arestarea se face în temeiul unui mandat, emis de judecător, pentru o durată de cel mult 30 de zile. Asupra legalității mandatului se poate depune recurs, în condițiile legii, în instanța judecătorească ierarhic superioară. Termenul arestării poate fi

prelungit numai de către judecător sau de către instanța judecătorească, în condițiile legii, cel mult până la 12 luni.

În cauza Kurt v. Turcia, CEDO a menționat că orice privațiune de libertate trebuie să respecte nu numai normele de fond și procesuale din legislația națională, dar trebuie să corespundă însuși scopului art.5 de a proteja individul de o acțiune arbitrară, pentru aceasta fiind necesare motive rezonabile de a presupune, că persoana privată de libertate a comis o infracțiune, art.5 par.1), c) garantând temeinicia acestei măsuri și caracterului său nearbitrar.

În continuare, Colegiul atestă că dispozițiile legii naționale, stipulate la art.176 alin.(2) Cod procedură penală, la fel, prevăd condițiile și temeiurile de aplicare a măsurilor preventive, ce sunt orientate spre asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, întru împiedicarea bănuitului, învinuitului, inculpatului să se ascundă de urmărirea penală sau judecată, stabilirea adevărului și asigurarea executării sentinței.

De rând cu aceasta, dispozițiile art. 186 Cod procedură penală stabilesc temeiurile de prelungire a termenului de menținere a persoanei în starea de arest preventiv.

Cu caracter de recomandare, Plenul Curții Supreme de Justiție în Hotărârea nr.1 din 15.04.2013 cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației de procedură penală privind arestarea preventivă și arestarea la domiciliu, menționează că pentru aplicarea și prelungirea măsurilor preventive urmează a fi acumulate date obiective ce ar confirma bănuiala rezonabilă, precum și prezența unui din riscurile stipulate de legiuitor: eschivarea de la urmărirea penală sau instanță; împiedicarea bunei desfășurări a justiției prin exercitarea presiunii asupra martorilor, nimicirea sau deteriorarea mijloacelor de probă sau împiedicarea în orice alt mod la stabilirea adevărului în procesul penal; săvârșirea altor infracțiuni; cauzarea dezordinii publice.

În respectarea acestor recomandări, procurorul în demersul formulat, precum și instanța în încheierea adoptată a reținut bănuiala rezonabilă privind implicarea în comiterea de către Ghidin Stanislav a faptelor imputate pentru care s-a dispus pornirea urmăririi penale, confirmate prin înscrisurile anexate de procuror la demersul înaintat, ce pot motiva apariția riscului eschivării de la instanța de judecată întru evitarea răspunderii și eventualei pedepse penale, al ingerinței asupra procesului penal, influențarea părții vătămate, martorilor, precum și cel al comiterii de noi infracțiuni de către inculpat.

Totodată, art. 5 alin. (1) lit. c) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale mai cere existența motivelor „temeinice ale necesității de a împiedica persoana să săvârșească o infracţiune sau să fugă după săvârșirea acesteia”. Interpretând această prevedere, Curtea Europeană a distins patru riscuri care pot justifica arestarea, acestea fiind: riscul

sustragerii persoanei de la urmărirea penală şi judecarea cauzei; riscul de a afecta desfășurarea normală a urmăririi penale și înfăptuirea justiției; riscul comiterii altor infracţiuni; riscul producerii dezordinii publice. Or, pentru aplicarea măsurii preventive sub formă de arestare preventivă în privința persoanei este suficientă existența cel puțin a unuia din riscurile supra enunțate.

Drept urmare, instanța de fond, cu referire la datele obiective ale speței și prin prisma jurisprudenței CEDO aplicabile cauzei date, corect a concluzionat oportunitatea menținerii în continuare a lui Ghidin Stanislav în stare de arest preventiv, or, faptele imputate inculpatului, prin prisma art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, pentru care legiuitorul a stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de până la 5 ani, păstrându-se și în continuare temeiurile de fapt și aspectele de drept ce au justificat arestarea preventivă, în prezența riscului derulării normelor procesului penal, prin posibila eschivare de la răspunderea penală, împrejurări ce ar putea duce la o tergiversare nemotivată a examinării cauzei cu înfăptuirea actului de justiție calitativ și în termeni rezonabili.

La fel, Colegiul reține și riscul executării presiunii de către inculpat asupra părții vătămate, martorilor, riscul împiedicării stabilirii adevărului pe caz, sau riscul exchivării de la prezentarea în instanța de judecată și comiterea de noi infracțiuni, deoarece cauza penală se află în proces de judecare, fapt ce s-ar răsfrânge negativ asupra cercetării și examinării cauzei în termen rezonabil și va împiedica la stabilirea circumstanțelor cauzei și stabilirii adevărului.

În sensul enunțat, Colegiul penal menționează că lăsarea inculpatului în libertate prezintă pericol concret pentru eschivarea acestuia și împiedicarea stabilirii adevărului, precum și la probabilitatea continuării activității criminale, iar măsurile alternative la detenție ar fi insuficiente pentru a înlătură această stare de pericol, astfel, motivele care au servit drept temei pentru stabilirea măsurii preventive sub formă de arestare preventivă în privința lui Ghidin Stanislav sunt actuale și la momentul examinării recursului, lipsind temeiuri pentru anularea acestei măsuri.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal învederează că infracțiunea de care este învinuit inculpatul Ghidin Stanislav face parte din categoria celor grave, prin urmare, aflarea inculpatului la libertate ar genera posibilitatea eschivării acestuia de la instanța de judecată, iar situația fixată de instanță nu permite ca față de inculpat să fie aplicată o altă măsură preventivă mai ușoară decât arestul preventiv.

Mai mult, atât la aplicarea arestului preventiv cât și la prelungirea lui, s-a ținut cont de opinia socială față de împrejurările faptei și actul de justiție ce ar putea fi știrbită prin liberarea la moment a inculpatului din detenție provizorie, chiar și cu plasarea în arest la domiciliu. Or, în opinia instanței de recurs, înlocuirea la moment a măsurii preventive nu ar putea asigura siguranța și securitatea martorilor pe caz de la o influență din exterior, ceea ce ar putea duce la

periclitarea procesului penal și judiciar, creând o imagine negativă a societății față de obligațiile pozitive pe care le are statul, prin intermediul instituțiilor sale, de a asigura protecția persoanei și buna desfășurare a procesului penal în vederea stabilirii unei justiții echitabile, ținând cont de rezonanța cazului în societate și valorile sociale ce se pretind a fi afectate prin acțiunile lui.

Colegiul respinge și afirmațiile invocate de avocat în recurs referitor la faptul că invocarea riscurilor de către procuror nu a fost probat prin nimic, instanţa de judecată la fel a invocat prezenţa riscurilor fără a-şi argumenta decizia, nefăcând trimitere la nicio probă care ar justifica invocarea riscurilor respective, or, tocmai cele menționate denotă temeinicia respectivei hotărâri.

În opinia Colegiului, argumentele invocate de apărător în susținerea cerințelor privind schimbarea măsurii preventive din arest în arest la domiciliu, sunt mai puțin relevante în raport cu prezența riscurilor expuse mai sus, ce justifică necesitatea restrângerii dreptului lui garantat la libertate prin prisma art. 5 a Convenției, or, necesitatea stabilirii adevărului pe caz și atragerea la răspunderea penală a persoanei care se face vinovată de comiterea faptelor imputate predomină la înfăptuirea justiției.

În conformitate cu art. 312 alin. (5) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Nord, -

D E C I D E:

Recursul avocatului Cepoi Ina în interesele inculpatului Ghidin Stanislav, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 15 august 2025, privind admiterea demersului procurorului în Procuratura Bălți, Oficiul Principal, Cebanciuc Violeta și prelungirea măsurii preventive – arestarea preventivă pe un termen de 30 zile, cu eliberarea mandatului judecătoresc în privinţa inculpatului **Ghidin Stanislav** *****, se respinge ca nefondat, cu menținerea încheierii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Preşedinte de şedinţă, judecător Ion Talpa

Judecători Ecaterina Arseni

Cristina Prisacari